

Pirmas korepetitoriaus žingsnis – nuraminti įbaugintą mokinį

► Atkelta iš 3 p.

Papildomas mokymasis, anot S. Stropaus, mokiniams gali garantuoti 1–2 balais aukštesnį pažymį mokykloje. Vis dėlto pagrindinė priežastis, kam reikalingi korepetitoriai, yra egzaminai. Jei nebūtų jų, dėl geresnių pažymių niekas taip nesistengtų.

„Mes iškart per pirmąjį susitikimą užsibrėžiame tikslus: ar norima išlaikyti egzaminą, ar gerai jį išlaikyti, ar labai gerai išlaikyti. Priklausomai nuo to, renkuosi savo darbo metodiką“, – aiškina korepetitorius, pas kurį į konsultacijas atvyksta mokinių iš rajonų, o pernai vienas važinėjo net iš Tryškių.

Pašnekovas beda pirštu į egzaminų tvarką, kuri, jo nuomone, taisytina. Brandos egzaminai moksliviams kasmet lyg loterija, o tas neapibrėžtumas mokslivius baugina. Spėlioti, į ką daugiau kreipti dėmesį, ruošiant egzaminams, tenka ir patiems mokytojams ar korepetitoriams.

„Kokie bus uždaviniai? Mokytojai vis turi spėlioti, galvoti, kokie gali būti. Nėra sistemos. Mano nuomone, turėtų būti aiškios temos, kokios bus egzaminas, ką mokinys turi mokėti, o

dabar niekas neapibrėžta. Reikėtų bendros nustatytos egzaminų struktūros“, – sako pašnekovas.

Mokytojas – ne priešas

„Mano tikslas – paruošti vaikus egzaminams ir kad jie jaustųsi komfortiškai mokykloje“, – patikina S. Stropus. Jis iš savo patirties įvardija dar vieną akivaizdžią švietimo sistemos problemą – mokytojų baimę.

„Mokinys bijo mokytojo. Aš per pirmąsias konsultacijas tą pajuntu ir sakau: nebijok manęs, mes dirbame, nebijok man pasakyti, kad tu nemoki. Vaikas bijo net pasakyti, kad nesupranta ko nors. Mes pasiaiškiname ir matau, kad jis atsipalaiduoja“, – sako korepetitorius. Jis priduria: nusileisti iki draugų lygio nereikia, tačiau baimės lygis turi mažėti iki minimalaus: „Mokinys turi gerbti, ne bijoti mokytojo, matyti jį kaip pagalbininką, ne kaip priešą, kuris nori „nusodinti“ ir parašyti blogą pažymį.“

Pastaruoju metu žiniasklaidoje su nerimu konstatuojama, kad šiuolaikinės kartos rezultatai smarkiai prastėja. Kaltinimų strėlės svaidomos ir silpnais specialistams, kad šiuolaikinės kartos rezultatai smarkiai prastėja. Kaltinimų strėlės svaidomos ir silpnais specialistams, ir sunkioms ugdymo programoms. S. Stropus tokias tendencijas vertina atsargiau.

„Ne patys vaikai nenori mokytis, o jie neišmokomi. Čia grįžtu prie minties, kad blogai, jog mokinys bijo mokytojo. Rezultatus nulemia ir egzaminų sistema, o ji iki šiol niekaip netobulėja“, – savo išvargomis dalijasi korepetitorius. Jo nuomone, jau mokslo metų pradžioje mokiniams turėtų būti išskirtos temos, tikrai būsiančios egzamine. „Dabar nieko nepasakoma ir tu spėliok, kas bus, kas nebus. Gerai, jei mokytojas pataiko. Čia jau yra švietimo problema, kad nėra bendros sistemos, kaip ruošiamas egzaminas“, – teigia pašnekovas.

Stipriais specialistai buriasi ne mokyklose

Už jaunimo ugdymą atsakomybę visgi krenta mokytojams, o čia prieinama prie problemos, kuri eskaluoja pastaraisiais metais, – jiems patiems dirbti nėra motyvacijos finansiniu atžvilgiu.

„Taip, į mokyklas ateina irgi ne patys stipriausieji specialistai. Ir tai dar akivaizdžiau matoma, lyginant miestų ir kaimų mokyklas“, – teigia pašnekovas.

Kur tuomet eina stipriausieji? Jie buriasi į grupes, mokymu užsiima privačiai. „Šiauliuose to dar nėra, bet Vilniuje ar Kaune kuriamos

Freepik nuotr.

► **Poreikis.** Korepetitorių darbotvarkės greitai užpildomos mokslivų vardais. Laisvos vietos kaipmat užimamos, o ateityje jų poreikis gali tik augti, jei mokytojų algos ugdymo įstaigose nekils ir ims augti į tėvynę grįžtančių emigrantų vaikų skaičius.

korepetitorių įmonės, kuriose sutelkti visi geriausi specialistai, kurie gauna du ar tris kartus didesnį atlyginimą nei mokykloje“, – sako S. Stropus.

Pašnekovas neslepia su kolegomis svarstęs idėją rengti konsultacijas visai klasei. Tarkime, savaitgaliais mokyklose ar kitose gautose patalpose rinktųsi specialistai ir padėtų mokiniams ruošti egzaminams. „Mano nuomone, Šiauliai dar iki to nepribrendo, nors tai galėtų būti viena iš idėjų. Kita vertus, visgi

manau, kad korepetitoriaus darbas turi būti individualus“, – įžvalgas dėsto pašnekovas.

Daugiausia problemų – emigrantų atžaloms

Ryškėja dar viena tendencija, kuri ateityje taip pat stipriai gali nulėmti mokslivų mokymosi pasiekimus. Džiugesį dėl gimtinės grįžtančių emigrantų gali aptemdyti šešėlis, krentantis ant jų vaikų. Kol mes džiaugiamės gerėjančia šalies gyventojų ir ypač grįžtančiųjų statistika, jų atža-

los mokykloje susiduria su rimtais iššūkiais.

„Emigrantų vaikams mūsų mokyklose būna sunki adaptacija. Tai labai sudėtinga. Tarkime, jei grįžta dešimtmetis, aš net nežinau, nuo ko pradėti jį mokytį. Ten yra žymiai lengviau, – lygių skirtumus Lietuvoje ir Anglijoje apibūdina korepetitorius. – Jei ateityje grįš daug šeimų, vaikai tikrai negalės patys vieni pasivyti bendraamžių Lietuvoje. Tikrai reikės korepetitorių pagalbą, kad pasivyti tą, kurį eina bendraklasiai.“

Bibliotekos dovana prof. Vytenio Rimkaus 90 metų jubiliejaus proga

Šiandien, sausio 17 d., Šiaulių miesto garbės pilietis, dailininkas, menotyrininkas, habilituotas mokslų daktaras prof. Vytenis Rimkus švenčia 90 metų jubiliejų.

Šiaulių miesto kultūros, mokslo, švietimo visuomenei V. Rimkus žinomas kaip plačių interesų, aktyvi, pilietiška asmenybė, daranti reikšmingą poveikį miesto ir visos Lietuvos kultūriniam gyvenimui. Prof. V. Rimkaus kultūrinės veiklos sritys – menotyra, tautodailė, lietuviška akvarelė, tremties problematika.

Šiaulių apskrities Povilo Višinskio viešojoje bibliotekoje nuo 2018 metų pradėta rengti gero bibliotekos bičiulio prof. V. Rimkaus darbų bibliografinis rodyklė. Ją rengia Kraštotyros, senųjų spaudinių ir skaitmeninio skyriaus vyria-

usioji bibliotekininė Rasa Streckienė.

ŠAVB kviečia susipažinti su prof. V. Rimkaus bibliografiniu rodykle, kuri apima 1940–2019 m. straipsnius, knygas, mokslo darbus, kūrybinę veiklą nuo pirmųjų mokslivio V. Rimkaus literatūrinių bandymų iki šių dienų publikacijų, surengtų parodų sąrašų.

V. Rimkus, menotyrininkas, kultūros tyrinėtojas, mokslo ir visuomenės veikėjas, habilituotas humanitarinių mokslų daktaras (1977), gimė 1930 m. sausio 17 d. Zatių kaime (Šiaulių r.).

1942–1949 m. mokėsi Šiaulių Juliaus Janonio

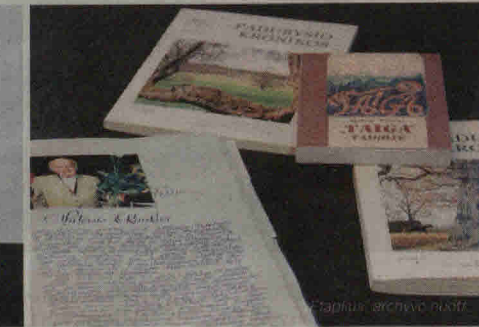
Etaplus archyvo nuotr.

► **Jubilijatas.** Šiandien, sausio 17 d., Šiaulių miesto garbės pilietis, dailininkas, menotyrininkas, habilituotas mokslų daktaras prof. Vytenis Rimkus švenčia 90 metų jubiliejų.

vidurinėje mokykloje, 1951–1956 m. – politinis kalnys. 1960–1966 m. studijavo Leningrado I. Repino dailės institute, 1968–1970 m. – to paties instituto aspirantūroje. Nuo 1966 m. Šiaulių universiteto Menų fakulteto dėstytojas, profesorius (1988). Parašė ir išleido per dvidešimt knygų, pub-

likavo daugiau nei 3 000 straipsnių rinkiniuose, enciklopedijose, žurnaluose bei laikraščiuose lietuvių, rusų, anglų ir kt. kalbomis apie Lietuvos meną ir kultūrą.

Išleido per 150 parodų katalogų, surengė 6 personalines parodas. Tris kadencijas buvo Šiaulių miesto

Etaplus archyvo nuotr.

tarybos nariu. Lietuvos dailininkų sąjungos, Lietuvos tautodailininkų sąjungos, Lietuvos kraštotyros draugijos, Lietuvos meno istorikų draugijos, Tarptautinės dailės kritikų asociacijos ir kt. narys.

Mikelio prizinininkas (už kraštotyros veiklą, 1994), garbės kraštotyrininkas

(1995), Stasio Šalkauskio premijos laureatas (1995), Lietuvos didžiojo kunigaikščio Gedimino V laipsnio ordino kavalerius (1999), Šiaulių miesto garbės pilietis (2000), Jono Basanavičiaus premijos laureatas (2003).

Parengta pagal Šiaulių miesto savivaldybės informaciją